

Card Protection Plan Ltd (CPP)
mod
Commissioners of Customs & Excise

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af House of Lords)

»Sjette momsdirektiv — levering af en flerhed af tjenesteydelser — levering af en enkelt tjenesteydelse — begreb — fritagelser — forsikringstransaktioner — assistance — tjenesteydelser, som udføres af forsikringsformidlere — begrænsning af fritagelsen for forsikringstransaktioner til kun at omfatte transaktioner, der foretages af personer, der har tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat N. Fennelly fremsat den 11. juni 1998	976
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. februar 1999	999

Sammendrag af dom

- 1. Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — fritagelser i henhold til sjette direktiv — fritagelse af forsikrings- og genforsikringstransaktioner — begreb — forsikringsdækning omfattende forskellige former for assistance, der præsteres af en afgiftspligtig person, der ikke selv er forsikringsgiver — omfattet*
[Rådets direktiv 73/239, bilaget, og direktiv 77/388, art. 13, punkt B, litra a)]

2. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — levering af tjenesteydelser — transaktioner bestående af flere elementer — transaktion, der skal anses for en enkelt levering eller flere særskilte leveringer — kriterier — konkret vurdering ved den nationale ret*
(Rådets direktiv 77/388, art. 2, stk. 1)

3. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — fritagelser i henhold til sjette direktiv — fritagelse af forsikrings- og genforsikringstransaktioner — rækkevidde — begrænsning alene til transaktioner, der i henhold til national ret er lovlige — ulovligt*
[Rådets direktiv 77/388, art. 13, punkt B, litra a)]

1. Artikel 13, punkt B, litra a), i sjette direktiv 77/388, som vedrører momsfrigivelse af forsikrings- og genforsikringstransaktioner, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, som ikke er forsikringsgiver, og som i forbindelse med en kollektiv forsikring med ham som forsikringstager til sine kunder som forsikrede tilvejebringer en forsikringsdækning ved at benytte en forsikringsgiver, som påtager sig den dækkede risiko, udfører en forsikringstransaktion som omhandlet i denne bestemmelse. Udtrykket »forsikring« i denne bestemmelse omfatter også assistencevirksomhed af den art, der er omhandlet i bilaget til Rådets direktiv 73/239 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring.

2. Ved afgørelsen af, om en levering af tjenesteydelser, der består af flere elementer, efter momsreglerne skal anses for en enkelt ydelse eller for to eller flere særskilte ydelser, der skal behandles hver for

sig, må der tages hensyn både til, at hver levering af tjenesteydelser efter artikel 2, stk. 1, i sjette direktiv 77/388 sædvanligvis skal anses for en uafhængig og selvstændig levering, og til at levering af en ydelse, der i økonomisk henseende er en enkelt ydelse, ikke kunstigt må opdeles for ikke at ændre momssystemets sammenhæng.

Der er tale om en enkelt ydelse, navnlig når et eller flere elementer skal anses for at udgøre hovedleveringen, mens omvendt et eller nogle elementer skal anses for sekundære ydelser, der er afgiftsmæssigt stillet som hovedydelsen. En ydelse skal anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, når den ikke for kunderne udgør et mål i sig selv, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser. Under disse omstændigheder har det ikke afgørende betydning, at der kun faktureres en enkelt pris.

For så vidt angår en ordning, der har til formål at give kreditkortindehavere beskyttelse mod økonomiske tab og ulemper ved bortkomsten af deres kreditkort, og som bl.a. omfatter en forsikringsydelse og en kortregistreringsydelse, tilkommer det den nationale ret på baggrund af de anførte fortolkningsoplysninger at afgøre, om sådanne transaktioner skal anses for at udgøre to selvstændige ydelser, eller om den ene af disse to ydelser udgør en hovedydelse, i forhold til hvilken den anden er sekundær, således at den afgiftsmæssigt ligestilles med hovedydelsen.

3. Artikel 13, punkt B, litra a), i sjette direktiv 77/388, som vedrører momsfrigivelse af forsikrings- og genforsikrings-

transaktioner, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan begrænse omfanget af fritagelsen således, at den kun finder anvendelse på ydelser, der leveres af personer, der i henhold til national ret har tilladelse til at virke som forsikringsgi-vere.

Denne bestemmelse sonderer nemlig ikke i overensstemmelse med princippet om afgiftsneutralitet mellem lovlige transaktioner og transaktioner, der ifølge national ret anses for ulovlige, og disse to slags transaktioner skal derfor behandles på samme måde.